

4

351-88(4):336
Coördinatie Commissie 140386
20.6.62

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN
's-GRAVENHAGE

Aan de Leden van de Coördinatie
Commissie voor Europese Integratie-
en Associatieproblemen

Directie/Afdeling: DGES

Datum: 18 juni 1962

Onderwerp: onderhandelingen VK-EEG

Kenmerk: 88178

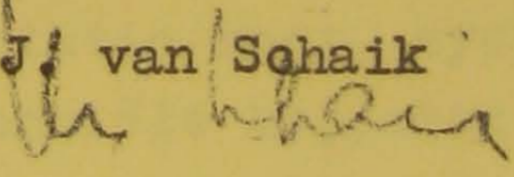
Foto-no: F/7756/62

./o Bijgaand zend ik U te Uwer informatie een
in interdepartementaal overleg opgesteld memorandum,
waarin het Nederlandse standpunt is vastgelegd ten
aanzien van de belangrijkste problemen die zich bij
de onderhandelingen tussen Engeland en de EEG voordoen.

./o Ik voeg hierbij een korte notitie, waarin U
een overzicht aantreft van de stand van de onderhan-
delingen.

De Secretaris,

R.J. van Schaik

MEMORANDUM

1. GemenebestA. Beginnelsen

- a. In de eindfase moeten de bepalingen van het EEG-verdrag en de door de Raad van de EEG overeengekomen reglementen en besluiten ook ten aanzien van de invoer uit het Gemenebest gelden.
- b. Ingestemd kan worden met een procedure die in consultaties voorziet met Gemenebestlanden die niet worden geassocieerd, mits deze konsultaties slechts in maatregelen kunnen uitmonden die in overeenstemming met het EEG-verdrag zijn. Deze konsultaties kunnen ook na de overgangsperiode worden gevoerd.
- c. In elk geval dienen voor de duur van de overgangsperiode regelingen te worden getroffen, ter aanpassing van de economieën van de Gemenebestlanden aan de nieuwe situatie.

B. Associatie

- a. De Afrikaanse Gemenebestlanden en andere in de buurt gelegen tropische Afrikaanse landen die zich vóór de toetreding aanmelden moeten worden geassocieerd mits zij hun instemming betuigen met de considerans bij de associatie-overeenkomst van de EAMA. Indien één of meer dezer landen eerst na de toetreding om associatie verzoekt zal de EEG onderhandelingen over een ad hoc overeenkomst aanknopen, welke niet gelijk behoeft te zijn aan de associatieovereenkomst voor de andere landen. Na afloop van de vijfjarige periode op 1 januari 1968 kunnen deze landen echter in een eventueel opnieuw te sluiten overeenkomst voor alle tropische Afrikaanse landen worden opgenomen.
- b. De inhoud van de associatie moet, systemen van marktisolatie en speciale financiële aspecten daargelaten, gelijk zijn aan de inhoud van de associatie van de EAMA.
- c. De afhankelijke Britse gebieden moeten op dezelfde voorwaarden als de afhankelijke gebieden van Hoofdstuk IV worden geassocieerd (speciale gevallen zoals Hongkong uitgezonderd).
- d. Indien mocht blijken dat de EAMA en de nieuw te associëren Afrikaanse landen ongaarne in één associatieovereenkomst worden opgenomen, zouden twee associatie-overeenkomsten kunnen

worden aangegaan, mits als objektief wordt gesteld dat na afloop van de vijfjarige toepassingsovereenkomst bij een eventuele vernieuwing van de associatieregeling, de twee associaties worden samengesmolten. Voorts zou gestreefd kunnen worden naar periodieke gecombineerde bijeenkomsten van de twee associatieraden.

e. De bijdragen aan het ontwikkelingsfonds (c.q. de ontwikkelingsfondsen) van Engeland en de andere toetredende (en eventueel zich associërende) landen van de EFTA mogen niet geringer zijn dan de ontvangsten voor de zich associërende Gemeenebestlanden en Britse gebieden.

C. India, Pakistan en Ceylon; Hongkong.

a. Op alle industriële produkten moet het buitentarief geleidelijk, doch uiterlijk op het moment dat de andere lidstaten hiertoe overgaan, worden ingesteld.

b. Voor textiel kan een globale garantie worden gegeven met betrekking tot de invoer uit India en Pakistan gedurende de overgangsperiode, zij het dat het basispeil geen andere toeneming mag ondergaan dan die welke is overeengekomen in het textielaccoord van Genève. Bij teruggang van de invoer kunnen op voorstel van de

Europese Commissie tariefcontingenten voor de Britse markt worden verleend, indien de Raad niet tot een unanieme beslissing kan komen. Nadien beslist de Raad met gekwalificeerde meerderheid.

c. De Gemeenschap en Engeland moeten zich bereid verklaren met India en Pakistan accoorden te sluiten, welke tot doel hebben, deviezenopbrengsten van deze landen te stabiliseren. In een intentieverklaring moeten doel en middelen dier accoorden worden gepreciseerd.

D. Canada, Australië en Nieuw-Zeeland.

a. Voor landbouwprodukten zal voor de lange termijn een intentieverklaring moeten worden opgesteld, waarin wordt vastgelegd :

- de bereidheid van de Zes tot een redelijk prijspeil te komen in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek, met verwijzing naar de artikelen 110 en 39. De raad van de EEG dient het prijsbeleid opnieuw in ogenschouw te nemen indien er ernstige verschuivingen in het handelsverkeer met derde landen optreden.

- de bereidheid van de Zes tot wereldwijde regelingen te komen voor produkten die daartoe technisch in aanmerking

komen.

tot
1967

Deze regelingen dienen niet alleen op handelsstromen betrekking te hebben, doch ook wederzijdse verplichtingen te omvatten ten aanzien van prijsniveaus en omvang van de produktie. Indien een producentenland buiten de EEG onverhoopt niet aan wereldwijde regelingen wenst mee te werken, zal de EEG naar regelingen streven met de overblijvende landen.

- de bereidheid van de Zes (ook na 1970) consultaties te voeren met de daarvoor in aanmerking komende Gemenebestlanden, voorzover en zolang geen wereldwijde regelingen totstand zijn gekomen. De consultaties moeten tot doel hebben:

i. onderzoek naar de gevolgen van de toepassing van de criteria voor het prijsbeleid voor de uitvoer van de betreffende landen

ii. onderzoek van de gevolgen van het aflopen van de overgangsregelingen voor de uitvoer dezer landen

iii. het voeren van overleg over de wijze waarop naar wereldwijde regelingen kan worden gestreefd

iv. het nemen van maatregelen, op basis van reciprociteit, welke elementen van later totstand te brengen wereldwijde regelingen zouden bevatten.

b. De overgangsregelingen moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

i. zij moeten uiterlijk 1 januari 1970 expireren

ii. de hierin verleende preferenties moeten geleidelijk aflopen

iii. invoer uit het Gemenebest mag niet gunstiger worden behandeld dan invoer uit de Zes

iv. bij de beoordeling van de vraag of een preferentiële regeling kan worden toegekend is het belangrijkste criterium of de invoer uit het Gemenebest ernstige kans loopt zonder een dergelijke regeling terug te lopen

v. rekening moet worden gehouden met bestaande reglementen en de mogelijkheden die deze bieden.

c. De onder b. genoemde overgangsregelingen moeten met name betrekking hebben op zachte tarwe, granen waarop voorheen tariefpreferenties worden verleend, zuivelprodukten, suiker, rundvlees, schape- en lamsvlees en eventueel op enkele "processed foodstuffs".

2. Tariefverlagingen, nulrechten en tariefkontingenten.

a. Aan de Britse preoccupaties zou gedeeltelijk kunnen worden tegemoet gekomen door tariefkontingenten toe te kennen op produkten waarop lidstaten in een vergelijkbare situatie, volgens de procedure ex art. 25 of in een G-lijst protocol, eveneens tariefkontingenten hebben gekregen. Nadat de toetreding van Engeland en andere Europese landen haar beslag heeft gekregen, kan in het kader van tariefonderhandelingen in het GATT worden nagegaan, of, onder afschaffing van tariefkontingenten, tariefverlagingen kunnen worden doorgevoerd.

b. Afgezien van de tariefverlagingen die in het kader van de onderhandelingen met de EAMA worden beoogd, moet een verdere tariefverlaging of een afschaffing van tarieven op die tropische produkten worden doorgevoerd, welke na de verbreding van de associatie niet meer effectief door tarieven beschermd kunnen worden. Voorts moet een afschaffing van het recht of een tariefverlaging op die tropische produkten worden overwogen, welke door Aziatische Gemeenbestanden worden voortgebracht en voor de produktie in de EEG en de EAMA niet van essentieel belang moeten worden geacht (bij voorbeeld thee).

c. Tariefkontingenten zouden kunnen worden verleend op een aantal tropische produkten ten behoeve van Gemeenbestanden die niet worden geassocieerd.

d. Op een aantal minder belangrijke industriële posten die voorkomen op de lijsten waarop Engeland om een nulrecht heeft gevraagd zou, voorzover producenten binnen de EEG hierbij slechts geringe belangen hebben, een nulrecht kunnen worden verleend (zoals acethyleenzwart, huiden van Oriëntaalse oorsprong en sportartikelen afkomstig van India).

3. Britse landbouw

A. Jaarlijks onderzoek

Ingestemd kan worden met de procedure van een "annual review" mits daaraan geen automatische konsekwenties zijn verbonden voor de besluitvorming op Gemeenschapsniveau en er op nationaal niveau geen bijzondere rechten aan kunnen worden ontleend.

B. Inkomensgarantie op lange termijn

Akkoord zou slechts kunnen worden gegaan met een algemene formule, die zich strikt aansluit bij de bestaande terminologie van verdrag en reglementen en welke niet alleen op de Britse landbouw betrekking heeft.

C. Verlengde overgangperiode

In het algemeen moet een verlenging van de overgangperiode worden afgewezen. Desnoods zou echter kunnen worden overwogen

- a. Voor varkensvlees en eieren de mogelijkheid te openen dat na 1970 gedurende een strikt beperkte tijd nog aflopende inkomenstoelagen worden verleend
- b. Voor enkele tuinbouwprodukten een verschuiving van de einddatum (zie onder F).

D. Herziening bestaande verordeningen

De Britse wensen ten aanzien van de herziening van de verordeningen voor varkensvlees en eieren kunnen niet aanvaardbaar worden geacht. Wel zouden de reglementen aangepast kunnen worden aan de bijzondere moeilijkheden die zich bij de overgang van het Britse systeem naar het EEG-systeem kunnen voordoen.

E. Nieuwe verordeningen

De Raad van de EEG zal bij het nemen van beslissingen over de verordeningen voor rundvlees en zuivel zoveel mogelijk rekening moeten houden met de Gemenebestbelangen en zoveel mogelijk moeten vermijden beslissingen te nemen die voor de verbrede EEG niet redelijk zouden zijn. In het bijzonder ware aandacht te besteden aan de zuivelbelangen van Nieuw-Zeeland.

F. Tuinbouw

De Britse desiderata moeten in het algemeen onvoldoende gegrond worden geacht. Op politieke gronden zouden eventueel enige maatregelen van beperkte strekking kunnen worden overwogen, te weten:

- a. Het verschuiven van de einddatum van de overgangperiode voor enkele tuinbouwprodukten met een termijn, gelijk aan die welke voortschrijdt tussen 1 juli 1962 a.s. en de datum van Englands toetreding.
- b. Een speciaal rhytme voor de tariefafbraak.
- c. Een vaststelling van een uitgangstarief anders dan dat van 1 januari 1957.
- d. Een toezegging inzake de toelaatbaarheid van financiële hulpverlening.

STAND VAN DE ONDERHANDELINGEN TUSSEN ENGELAND EN DE EEG

Sinds de aanvang van de onderhandelingen over Engeland's toetreding tot de EEG in begin november van het vorige jaar, hebben in het bijzonder twee problemen onderwerp van bespreking gevormd. In de eerste plaats de kwestie van de verhouding tot het Gemenebest en wel in het bijzonder de vraag op welke wijze de invoer uit de landen van het Gemenebest in Engeland moet worden behandeld en in de tweede plaats de vraagstukken die verband houden met de bijzondere wensen die Engeland heeft geuit t.b.v. de Britse landbouw. Daarnaast werd nog gesproken over het niveau van het toekomstig buitentarief in verband met het Britse verzoek om een nulrecht op een 40-tal produkten; voorts over een aantal minder belangrijke problemen met betrekking tot het gemeenschappelijk beleid (kartelrecht, sociale voorzieningen e.d.), waarover overigens inmiddels overeenstemming werd bereikt.

Tot half april heeft het overleg zich voornamelijk beperkt tot het verzamelen van materiaal en het konkretiseren van de Britse desiderata. Van de zijde van de Zes werd, onder leiding van Frankrijk, een afwachtende, gereserveerde houding ingenomen. Eind maart stelde Minister Heath echter voor, dat na Pasen intensiever zou worden onderhandeld en dat het streven erop gericht zou moeten zijn vóór eind juni een beeld te krijgen van de oplossingen voor de belangrijkste problemen. Dit zou de Britse regering in staat moeten stellen het Britse Parlement en de conferentie van premiers van het Gemenebest in september een beter inzicht te geven van het vermoedelijke resultaat van de onderhandelingen.

Sinds de ministeriële bijeenkomsten in mei is inderdaad meer vaart in de onderhandelingen gekomen. Diskussies over het fond van de problemen vinden plaats en voor een enkel minder belangrijk probleem werden ook oplossingen gevonden. Dit neemt niet weg, dat veel vraagstukken tot nog toe onopgelost zijn gebleven. Overigens zij bedacht dat de verhouding tot de andere landen van de EFTA (waarvan vooral de regeling met de neutrale landen en Portugal hoofdbreken zal kosten), de toetreding tot Euratom en EGKS en de institutionele problemen vermoedelijk eerst deze herfst in behandeling zullen worden genomen.

GEMENEBEST

De problemen van het Gemenebest zijn in Brussel in vier categorieën verdeeld.

1. De kwestie van de invoer van industriële produkten, afkomstig van de ontwikkelde Gemenebestlanden, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland.

Voor dit probleem werd inmiddels een, voor de betreffende Gemenebestlanden niet bijzonder aantrekkelijke, oplossing gevonden. Overeen werd gekomen dat Engeland zijn tarieven op deze produkten wel zou moeten aanpassen aan het gemeenschappelijke buitentarief, doch dat dit

volgens een enigszins vertraagd tempo kan geschieden. Voorts is voorzien in een procedure volgens welke de verbrede EEG met de landen van het Gemenebest in 1966 en 1969 consultaties moet voeren, die tot maatregelen kunnen leiden ter mitigering van het effect van de tariefaanpassing. Regel is echter dat het Britse preferentiële tarief op 1 januari 1970 aan het gemeenschappelijke buitentarief moet zijn aangepast.

2. Het probleem van de invoer van landbouwprodukten uit gematigde zones van het Gemenebest.

Dit probleem wordt algemeen als een van de moeilijkste gekenmerkt. Belangrijke belangen van de blanke Commonwealth-landen komen immers in conflict met EEG-belangen; met name Frankrijk hoopt op een afzet op een afgeschermd Britse markt. Het vraagstuk wordt nog gecompliceerd door het feit dat noch de landbouwreglementen noch het externe beleid ten aanzien van landbouwprodukten op dit moment zijn uitgewerkt.

Van Britse zijde is verzocht om het behoud van de mogelijkheden tot "comparable outlets", door concrete regelingen in een overgangperiode en door een algemene toezegging in de definitieve periode. Van de zijde van de Zes bestaat geen bezwaar tegen overgangsregelingen voor een aantal produkten, doch tot toezeggingen ten gunste van de afzet van Gemenebestlanden op langere termijn is men niet bereid. Momenteel wordt naar een compromis gezocht door een nadere uitwerking te geven aan de door de Zes gelanceerde gedachte dat op den duur alleen wereldwijde regelingen voor het landbouwvraagstuk oplossingen kunnen brengen. Gedacht wordt aan een intentieverklaring, waarin bepaalde elementen van deze wereldwijde regelingen welke voor Gemenebestlanden van belang zijn, worden verdisconteerd.

Een zeer bijzonder probleem vormt nog de positie van Nieuw-Zeeland. Nieuw-Zeeland is meer dan enig ander Gemenebestland in zijn agrarische export afhankelijk van de Britse markt. Bovendien moeten de Zes voor boter, het belangrijkste exportprodukt van Nieuw-Zeeland, nog tot overeenstemming komen over een reglement, een beslissing die zeker niet voor eind juli kan worden verwacht.

3. Het probleem van de invoer uit India, Pakistan, Ceylon en Hongkong.

Het probleem is dat deze Aziatische Gemenebestlanden, tengevolge van een laag loonniveau in het algemeen tegen lage kosten een aantal exportprodukten voortbrengen, waarvan katoenen weefsels de belangrijkste zijn. Textielproducenten in de EEG, met name de Franse, zijn bevreesd voor een overmatige invoer uit deze landen. Vanwege hun grote omvang en ten dele ook vanwege hun redelijke graad van industriële ontwikkeling, komen deze landen volgens de Zes niet in aanmerking voor een associatie.

Van Britse zijde vraagt men om globale garanties t.a.v. de invoer van industriële produkten en daarnaast om nulrechten of tariefcontingenten voor een aantal industriële en tropische produkten. De Regering van India heeft bij de zes Lid-staten een memorandum ingediend, waarin veel verdergaande eisen worden geformuleerd welke neerkomen op het behoud van de vrije invoer op de Britse markt.

In het overleg met de Britten zijn in Brussel de laatste tijd enige vorderingen gemaakt. De Zes zijn bereid tot een concrete regeling ter garanderen van de invoer van katoenen weefsels tot 1967 en hebben daarnaast voorgesteld dat de tarieven op andere industriële produkten vertraagd aan het gemeenschappelijk buitentarief worden aangepast. Voorts zijn de Zes bereid in de loop van de overgangsperiode met de betreffende Gemenebestlanden handelsverdragen te sluiten, waarvan doel (stabilisering van de deviezenopbrengsten) en middelen (tarifaire, contingentaire en eventueel ook financiële maatregelen) reeds in een intentieverklaring zouden worden aangegeven.

4. Gemenebestlanden en Britse gebieden die voor associatie in aanmerking komen.

Het gaat hier om de onafhankelijke Gemenebestlanden in Afrika en om de afhankelijke Britse gebieden op het zelfde continent en in de Caraïbische zone en de Stille Oceaan. Het probleem voor Frankrijk is dat de waarde van de preferenties voor de reeds geassocieerde Afrikaanse landen uiteraard geringer wordt naar gelang meer landen en gebieden worden geassocieerd. Bovendien ziet Frankrijk politieke moeilijkheden in de associatie van een aantal Afrikaanse landen. Enerzijds hebben Ghana en Nigeria, waarmee Frankrijk overigens geen diplomatieke betrekkingen onderhoudt, zich in het verleden herhaaldelijk onvriendelijk over de EEG uitgelaten en kan met name Ghana's solidariteit met Europese landen in twijfel worden getrokken. Aan de andere kant verwacht Frankrijk complicaties van de deelneming van de Federatie van Rhodesia & Nyassaland en later van Kenya, waarbij het waarschijnlijk denkt aan segregatieproblemen in die landen.

Over de bereidheid van de Afrikaanse Gemenebestlanden om een associatie aan te gaan is overigens weinig bekend. De Britse Regering houdt deze landen geregeld op de hoogte, doch meent dat geen stappen van deze landen mogen worden verwacht, alvorens van de zijde van de EEG een indicatie is gegeven van de bereidheid hen als associé's te aanvaarden.

-.-.-

Over deze problematiek is in Brussel met de Britten ternauwernood nog van gedachten gewisseld. De Britten hebben zich beperkt tot een uiteenzetting van hun ideeën over de inhoud van een associatieregeling. Te dien aanzien behoeven waarschijnlijk minder moeilijkheden te worden verwacht, omdat de nieuwe leden grosso modo het bedrag voor de financiële steun aan de Gemenebestlanden kunnen opbrengen en omdat de Britten met het systeem van tariefpreferenties instemmen, zij het dat zij overeenkomstig het Nederlandse en Duitse standpunt, een aanzienlijke tariefverlaging op de meeste tropische produkten verlangen.

BRITSE LANDBOUW

Het probleem van de Britse landbouw is vooral van politieke aard. Onder druk van de binnenlandse landbouwgroeperingen stelt de Britse delegatie allerlei bijzondere voorzieningen voor, zoals langere overgangsperiodes voor bepaalde produkten, meer mogelijkheden van prijsinterventie en duidelijker garanties voor de Britse landbouwincomens.

Van de zijde van de Zes wordt betoogd dat voor deze bijzondere voorzieningen weinig aanleiding is. De Britse landbouw is in de meeste sectoren tamelijk efficiënt en behoeft zeker niet meer steun dan bijv. de Duitse of de Zuiditaliaanse landbouw. Uiteraard vereist de overschakeling van het Britse subsidiestelsel naar dat van de EEG wel enige bijzondere voorzieningen, doch dit zijn slechts overgangsproblemen van een betrekkelijk korte duur. Niettemin is men van de zijde van de Zes wel bereid tot enige concessies, welke het de Britse Regering hopelijk mogelijk maken de overeenkomst voor het Britse parlement presentabel te maken.

DVO

15 juni 1962